

forstå der er mange andre partier der er indstillet på, så det glæder vi os til. Vi håber, at det bliver sådan, at vi kan medvirke til at sikre både gamle kolonihaver og oprettelse af nye. Om det bliver med den formulering, der er i dette lovforslag, må vi så se.

Kim Behnke (UP):

Det fremgår af ministerens bemærkninger til lovforslagene, at der i øjeblikket er 62.150 kolonihaver i Danmark, og jeg kan forstå, at der tidligere har været endnu flere.

Det kan jeg slet ikke forstå har kunnet lade sig gøre. Hvordan i alverden har man kunnet oprette 62.150 kolonihaver uden at have en lov om det? Hvordan har det dog kunnet lade sig gøre rundtomkring? Hvordan har kommunerne kunnet finde ud af at etablere kolonihaver uden en lov? Uden at man skal sende ansøgninger og formularer ind til Miljø- og Energiministeriet, uden at Skov- og Naturstyrelsen og Naturklagenævnet og alle mulige andre har været involveret? Hvordan har det kunnet lade sig gøre?

Hvordan har dette anarki dog kunnet herske i årtier – ja i århundreder – og der er alligevel blevet etableret kolonihaver? Ja, det er jo mig en gåde. Eller rettere sagt: Det er ikke mig en gåde, men det er mig en gåde, at der nu kommer et lovforslag. En lov om kolonihaver!

Hvis ministeren virkelig skal tages på ordet om, at ministeren vil værne om kolonihaverne, så skal vi ikke lave nogen lov om kolonihaver, for hver gang vi laver en lov i det her land, så er resultatet, at vi i løbet af nogle år opdager, at loven har været med til at dræbe det, man egentlig gerne ville fremme.

Når vi ved festlige lejligheder snakker om vores EU-samarbejde, så svinger de danske ministre sig op – det er sådan, når alt for mange vælgere er i tvivl om, hvorvidt EU også er en god idé – og siger: Jamen I skal huske på, at vi har indført subsidiaritetsprincippet. Det fatter de fleste danskere ikke, og så har man oversat det til nærhedsprincippet. Det lyder lidt mere som noget, man kan være bekendt at markedsføre i Danmark.

På kolonihaveområdet bør der være subsidiaritet; ikke mellem EU og kommunerne, men mellem staten og kommunerne. Det her skal staten ikke blande sig i. Kommunerne skal nok finde ud af at etablere de kolonihaver, der er brug for, og som borgerne i den kommune ønsker.

Derfor: Hvis vi endelig skal lovgive på det her område, så var det tilstrækkeligt, at ministeren

fremstillede et lovforslag, der kun indeholdt dette forslags § 4, stk. 2, nr. 2. Og nichts weiter. Kun bestemmelsen om, at hvis man nedlægger en kolonihave, så skal man etablere en tilsvarende, er nødvendig.

Det er typisk: Når man sætter nogen til at skrive lovparagraffer, så er det ligesom, at noget, der egentlig er meget enkelt, skal gøres besværligt.

Der står f.eks., at kolonihaven må etableres på arealer, der ligger i byzone eller landzone. Så tænkte jeg: Er der ret meget andet? Så læste jeg bemærkningerne. Åh ja, der er også noget, der hedder sommerhusområder. Og det går bare ikke.

Altså vi kan ikke have nogen, der bor i et sommerhus, og så ved siden af nogle, der har et kolonihavehus. Det kan planmyndighederne ikke have. De får jo migræne og udslæt på hænderne ved tanken om det. Det kan man jo ikke styre. Næh, næh, næh, de mennesker, der vil bo i et sommerhus, skal have et område af byen, og de, der vil bo i en kolonihave, skal være et andet sted. Det går ikke at blande de ting.

Det kan jeg ikke forstå. Man må godt bo i byzone, man må godt have en byudvikling, der betyder, at det, der engang var uden for byen, engang var ude i den friske luft, engang var derude, hvor SF gerne ville høre fuglene synge og man kunne dyrke sine egne radiser, forsvinder. Som byudviklingen går, så er de på et tidspunkt ikke længere derude, hvor der er frisk luft og man kan høre fuglene synge. Så er de faktisk inde midt i byen. Så er de inde, hvor det oser og sviner og man ikke kan trække vejret, fordi der hele tiden kører DSB-tog forbi og oser osv.

Så vil man måske gerne i en kommune sige: Vi flytter det område ud, så man igen kan høre fuglene synge. Men nej, nej, det går virkelig ikke. Det skal forbydes. Ministeren vil nu have hjemmel til, at det skal forbydes.

Jeg er enig med Kristeligt Folkeparti og Kommunernes Landsforening i bekymringen for, at konsekvensen af det her på lang sigt bliver, at vi får færre kolonihaveforeninger i Danmark.

Kommunerne siger: Vi skal slås med ministeren, hver gang vi skal åbne en købmandsbutik. Vi skal slås med ministeren, hver gang vi skal lave noget andet i vores byplanlægning, kommuneplan, regionplan osv. Vi skal hver gang slås med ministeren, for hvis det er noget, ministeren ikke bryder sig om, så går han i tv og siger, at det vil han ikke være med til, medmindre han godt vil senere, når det er Ørestaden og så-